

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

2. Dies Aprilis. Initium bonorum est abstinentia peccatorum. Ambrosius
enar. sup. Psal. 1.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Aprilis.

Tessera.

247

fert, prælium init: ille nec imperium accipiat, nec ad arma confugiat, neque è tabernaculo prodeat: sed altiori somno oppressus, molliter in culcitra cubet, vel in herba stratus, otiosè recumbat, vel plumis insepultus oscitando stertat. Talis, si jure cum ipso agatur, non tantum non donabitur ut emeritus miles, donativo: sed multabitur ut infamis supplicio. Quapropter, dum cum Aprili aperitur terra, ut geminet flores: esto ut flos campi, non horti: injurias, quas perferas potiùs speres, quàm formides: mala, quæ patiaris, magis expetas, quàm horreas: adversa, quibus premaris, ambias, non fugias. Memor, maximum esse malum, non posse pati mala: certus, nihil esse malum, nisi quod te efficit malum. Semen tristitiæ; erit tibi seges lætitiæ. Si velis esse æquus arbiter; quos subis labores, debes interpretari esse Dei favores. Quo impensior fuerit, qui præcessit labor; eò suavior erit, quæ sequetur quies. Sic suffragio Poëtæ:

Charitas est charum, si prægustatur amarum.

2. DIES APRILIS.

Initium bonorum est abstinentia peccatorum. *Ambrosius enar. sup. Psal. 1.*

Initium I.
boni, est
recessus à
malo.

Q

Uod docuit David, dicendo:
(a) *Declina à malo, & fac bonum.* Et quod fecit Filius David, noster Emanuel, scilicet,

(b) *reprobare malum, & eligere bonum, hoc ut facias,*

Q 4

suadere

(a) *Pf. 36. 27.* (b) *Isa. 7. 15.*

suadere incipio, persuadere satago. A, sive principium omnis Boni, est ω sive finis omnis mali. Tunc incipis esse bonus; dum desinis esse malus. Non inclinabis in bonum, nisi prius declines à malo. Ita que à malorum fuga, sumundum est initium; antequam in virtutum incumbas exercitium. Ratio est in confesso. Sicut Gratia Naturam non destruit, sed perficit: ita Gratia in hominis, dum illum in spiritu parturit (a) donec formetur Christus in eo, regeneratione sedulo æmulatur. Eâ ergò lege, qua mater natura, quamvis primò intendat generare, quàm corrumpere: prius tamen corrumpit, quàm generat. Undè conspiranti assensu Philosophi asserunt *Generationem unius, corruptionem esse alterius*. Sic in hodierna tessera, tametsi initium salutis nostræ, sit generatio bonorum, sive Virtutum, præmittit tamen abstinentiam peccatorum, hoc est, vitiorum corruptionem. Adumbrabant hoc documentum, ut Petrus Cellensis tradit, duo Cherubim collocati in lateribus Arcæ: nam sic philosophatur: (b) *Due partes oraculi, sunt remotio Malorum, & adoptio Bonorum. Unus namque propitiatorii Cherub, est in latere uno, qui fugat malum à nobis: alter in altero, qui acquirit bona nobis. Totum enim, quantum ad nos officium Angelicum est, ut defendant nos à malo, & conservent in bono. Duo igitur ut sis bonus, & quod sequitur, beatus, requiruntur; primum, remotio malorum deindè adeptio bonorum.*

II. Illi accinit D. Basilius, dum comparat pietatis exercitationem scalæ à Jacob visæ. (c) *Quemadmodum*

(a) Gal. 4.19. (b) l. i. Myst. expos. Mosæ. tabernac.
(c) In homil. sup. Psal. 1.

Aprilis.

Tessera.

249

*dum in gradu scalari, prima est ascensio, ab humo recessus: sic in exercitatione Divina conversationis principium profectus, est discessus à malo. Nec enim terminum, ad quem perfectionis attinget: qui terminum, à quo imperfectio non relinquet. Basilii æmulator & D. Ambrosius, ad eandem scalam Jacob, alludit per quam vidit Angelos ascendentes, & descendentes: ubi ab imis ad summa ascenditur; & à peccatis, ad virtutem progressus fit. His ergo te admonet verbis, te urget stimulis, te pungit aculeis. (a) *Ne fastidias, ô homo, primum illum velut vilissimum gradum. Ille primus ascensus te à terris separat: aerem calcas, ubi ab humo elevaveris vestigium. In virtute positus, surgendo liquisti terram: Terram relinquis, si culpam declinas. Exordium ergo processions ad virtutem est, abstinere à peccato. Sic itur de virtute ad virtutem; sic fiunt ascensiones in corde: sic videtur Deus Deorum in Sion, & sic devictis vitiis, perdomitisque animi affectionibus, scalas nobis faciemus, per quas ad virtutis fastigium, ad Beatitatis præmium, ad amarantinam, immarcessibilemque coronam, & ad caelestem gloriam ascendamus.**

III. Nunc igitur, ut quod tanto conatu investigasti bonum obtineas, incipe mala deferere, ne te prius jam malum deserant. Plus Deus optimus odit mala tua, quàm tu pessimus nunc odisti, vel prius amasti. Plus Deum precare, ut abluat tuas culpas, quàm ut remittat pœnas: nec tam flagites pœnæ indulgentiam, quàm culpæ veniam. Opta quantum tibi fas est optare, omnium creaturarum desideria, posses in unum cogere: & velis omnia simul desiderare,

Qs

rare,

(a) *Suprà citatus.*

rare, ut vindicet ejus Justitia tua scelera. Si in Deum verecundia cadere posset: nullius rei sic eum pœniteret, nisi quod tam honorificum, & abominabile monstrum, qualis est homo peccati letiferi reus, conseruet in mundo. Unde plus meretur, quàm locum tartari: meretur esse extra omnem naturam, ne dehonestet illam, qui dedecoravit decus ejus, occidit, quantum in eo fuit, Patrem ejus: abstulit coronam creaturarum de capite ejus: contemnendo Auctorem, singulas creaturas dehonora-uit: ideò deberet esse scopus odii omnium, qui peccando confudit omnia. Fuit enim dedecus naturæ, injuria Gratiæ, irrisio Divinæ voluntatis. Aspicias hic tui imaginem, quæ est omnium turpitudinum, ac monstrorum complexio. An adhuc tibi non displicent mala tua? festina, sed non lentè, declinare mala, quia periculum, ne dicam exitium est in mora. Subscribit mihi dicenti, Poeta, dum ita scribit:

Prorsus, & absque mora, mala declinare labora.

3. DIES APRILIS.

Malus, etiamsi regnet, servus est tot Dominorum, quot vitiorum. *Augustinus de Civit. lib. 4. cap. 3.*

Vitia vitanda, quia inducunt servitutem.

CUicumque exosa est servitus, ut eam evadat, sit vitiorum Dominus. Propone tibi compedes, manicas, vincula, remiges, & quidquid arctiori servitutis jugo ingenuum